

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

usikre overfor, om ejendomspriserne kan holde sig på det niveau, de ligger på nu, men selv med hensyntagen til den risiko synes det ikke rimeligt at sætte lånegrænsen så lavt, som tilfældet nu ofte er. Ja, om hypotekforeningerne kan man næsten sige, at de er ved at gøre sig selv overflødige. Jeg henstiller derfor til vore kreditinstitutioner at være noget mere forstående og samfundsbetonede og forhøje lånegrænsen noget.

Hvad selve lovforslaget angår, vil jeg i princippet udtrykke min sympati for de lettelse, som er foreslået for de børnerige familier. Jeg har særlig sympati for, at man nu er kommet ind på at foreslå huslejetilskud for det yeste byggeris vedkommende, ikke alene til det støttede, men også til det ustøttede byggeri. Det muliggør en udvidelse af det antal børnerige familier, som kan få huslejetilskud, og jeg tror, det er en fornødt linie. At de mindrebemidlede parcelhusindehavere også får en lettelse, er rimeligt, men det forekommer mig ligesom det ærede medlem hr. Thestrup uheldigt, at ikke blot renten af statslånet helt skal bortfalde i en årrække, men også afdragene og det uden hensyn til børnetallet.

Det er med stor tilfredshed, at jeg ser den udbygning af lettelserne, der er foreslået for enligstillede forsørgere. Vi ved, at de enligstillede forsørgere har mange økonomiske vanskeligheder, ikke mindst den enligstillede moder.

Hvad angår de øvrige grupper, som kan få særlig hjælp ifølge lovforslaget, vil jeg sige — jeg skal iøvrigt ikke komme ind på, hvorvidt det bør ske i henhold til en boligstøttelov eller en anden lov —, at med hensyn til realiteten er jeg enig i, at invalider og kronisk syge bør ligestilles med gamle. Det er godt, at man bryder princippet med at isolere de gamle i specielle bygninger. Jeg tror, at mange gamle vil være glade ved at bo i ejendomme sammen med den almindelige befolkning. Det vil gøre det lettere for dem at få en beskæftigelse, og de vil ikke føle sig så overflødige og sat udenfor. At give huslejetilskud til dem, der bor i små lejligheder i gamle ejendomme, kan også virke til, at større lejligheder i den gamle boligmasse bliver til disposition til større familier. Det er et stort gode, og det betyder jo noget større bevægelighed og større mulighed for omflytning. Det er alt for kendt, at gamle bliver boende i en forholdsvis billig, stor, gammel lejlighed, fordi de ikke kan få en lille lejlighed. Større mulighed for omflytning er ønskelig, ikke mindst af hensyn til

de børnerige familier. Alligevel er jeg ligesom det ærede medlem hr. Thestrup meget betænkelig ved den nye formulering af den gamle § 36 h, hvorefter kommunalbestyrelsen kan bevilge tilskud til nedbringelse af boligudgiften udover, hvad der er hjemlet i lovbestemmelserne, og denne regel må jeg tage forbehold overfor.

De ændringer, hvorefter boligstøtteloven også skal kunne anvendes til at give støtte til opførelse af alderdomshjem, finder jeg velbegrundede, selvom det naturligtvis ikke kan undgås, at en sådan regels gennemførelse kan virke ubilligt overfor dem, der har opført lignende bygninger, før denne bestemmelse træder i kraft.

At der gives visse lettelse for parcelhusbyggeriet for mindrebemidlede og for det forretningsmæssige byggeri, er vist også rimeligt og tiltrængt, for at der fortsat skal være lyst til at gå i gang med privat byggeri i ønskeligt omfang.

I anledning af, at gyldighedsperioden foreslås forlænget for lån til supplerende af det tekniske udstyr i de ejendomme, der på grund af materialevanskeligheder ikke er blevet forsynet dermed i fornødt omfang, vil jeg gerne spørge ministeren, om han ikke mener, at situationen nu er sådan, at man kan tillade, at der går i gang med supplerende af det tekniske udstyr i sådanne lejligheder. Mange af de lejligheder, der blev bygget under og efter krigen, er så skræbete, at de trænger stærkt til supplerende.

Mit parti ser altså med velvilje på forslaget om at forbedre boligforholdene for de børnerige, de gamle, invaliderne og de kronisk syge, og vi forstår, at den øjeblikkelige situation gør det påkrævet at overveje nedsettelse af kommunegarantier i nogle tilfælde og at forhøje lånegrænsen for det forretningsmæssige byggeri.

Jeg giver tilsagn om velvillig gennemarbejdelse af lovforslaget, men jeg har villet benytte lejligheden til at råbe et vagt i gevær overfor de stigende byggeomkostninger, så at der kan gøres, hvad der er muligt, for at nedsætte de reelle samfundsmæssige byggeomkostninger, og jeg henstiller, at det kommende udvalg også beskæftiger sig med dette spørgsmål.

Alvilda Larsen: Mit parti har altid været tilhænger af, at staten yder støtte til boligbyggeriet, ikke mindst ud fra befolkningspolitiske synspunkter. Hele denne lovgivning om byggeri med offentlig støtte har da også haft stor betydning. Men mit parti har ikke ment og heller aldrig givet udtryk for, at denne lovgivning, byggestøtteloven, har løst alle